

Gondolataim

Petika verseit tartalmazó e-könyv

© **Petika**

"Aki mások nyomában jár sohasem kerülhet elébük!" (*Michelangelo*)

Kockázati figyelmeztetés

© Szerzői jogok

Verseim listája

©Petika

Gondolataim	1982	Látogatás a Parlamentben	2012
Toronyházak árnyékában	1978	Tél	1986
Tükör	1981	Bagoly	1981
Kőkorszak	1983	Reklám	1981
Locsolóvers	1998	Valamit érzek	1981
Hazafelé (fizetésnapon)	1982	Vekker	1981
A koncert véget ér	1987	A marslakó	1980
Telefon-szerelem	1983	A szó elszáll ...	1984
Hintaló	1986	Világvége	2012
Árnyék	1981	Fénykép	1982
Álom	1999	Értetlenség	1979
Karácsony	1981	A sírásó	1979
Rendhagyó mese	1986	Stencilszám	1979
Mese a lépcsőről és a korlátról	1984	Légy Ember!	1981
Szavak nélkül	2000	A szobor	1981
Emese SMS-e	2002	A szúnyog	1981
Rím nélkül	2012	A sörösüveg balladája	1981
Kémtörténet	2013	Elektromos boszorkány	1984
Híradó	2013	Hátsó lépcsőn ...	1985
Utazó lányok	2013	Gyászjelentés	1979
Hab a tortán	2013	Ellentétek	1981
Kopott robot	2013	Műkritika	2012
Celeb vagyok	2013	A festőművész dala	1980
Kísértetkastély	1979	Remény	1981

A bürokrácia temetésén	1983	Elefántvadászat	1983
A papírfogó szörnyeteg	1988	Ha ...	1984
Patkányméreg	1979	Álmomban egy szivárvány	2003
Álomkonzerv	1981	Változások	1979
Rímek a szemétlárára	1981	Arcok	1979
A fekete macska	1981	Városi oázis	1978
Kecskerímek	1981	Vulkánkitörés	1979
Szilvia	1984	A sakál	1979
Mariann	2012	Soha ne add fel!	1979
A Kalóz	2013	Nem vagyok ...	1979
Sör	2013	A lift nem működik!	1981
Kohász fohász	2013	Megszédült világ	1981
Elvarázsolts kastély	2013	Találkozás	1981
Kérdések	2013	Befejezetlen vers ...	1981
Homok a széfben	1983	Az elátkozott vár	1983
Évszakok képei	1981	Villamospótló	1984
...	1982	Kamionparkoló	2013
Enola Gay	1982	Várakozás	1981
Hirosima	1982	Nyelvek	2013
Az atomháború harmadik napja	1984	Dögkeselyű	2013
Hányás	2013	Vádbeszéd	2013
Árvíz	2013	Szeged	2013
A szűz	1981	10-es kazán	2013
A pokolhoz vezető út kezdete	1982	Amnézia és Déjà vu	2013
A hét	1982	Fapados utazás	2013

Határok 2013
A lélekcsillag 2013
Elefánt a porcelánboltban 2014

Töredékek és egyebek 1978-tól
Szivárvány (több vers) 1978-tól

Gondolataim

Minden vers egy gondolatsor
Minden sor egy gondolat
Eszembe jut egy gondolat: egy sor
Eszembe jut egy sor gondolat

© **Petika**

Toronyházak árnyékában

Felépíthetsz sok-sok házat, kunyhókat és palotákat,
s kacslábon forgó várakat.

De a toronyházak árnyékában, ahol mindig félhomály van
nem nőveszt a Nap virágokat.

A toronyházak árnyékába nem jut be a fény.
A toronyházak árnyékából nem látszik az ég.

Óriás betontornyok közt a tájat ellepik a koromszínű árnyak,
s emberek, kik napsütésre vágnak.

De a toronyházak árnyékában az állandósult félhomályban
nem jut fény a hervadó virágnak.

A toronyházak árnyékába nem ér Napsugár
A toronyházak árnyékában nem dalol madár.

Kinőnek a kőtömbök a földből, a nagyvárosok nincsenek, csak kőből,
s hatalmas betontömbökből.

De a toronyházak árnyékában, ahol mindig félhomály van
nem nőnek ki virágok a földből.

A toronyházak árnyékába nem süt be a Nap.
A toronyházak árnyékában félhomály marad.

©Petika

Tükör

Szembenézni önmagaddal
szeretnél, de mégse tudsz,
és hiába próbálsz,
míg önmagadnak is hazudsz!

Mindig csak a más hibáit
lesed, pedig tudhatod:
Neked is vannak hibáid,
hiába is titkolod!

Szembenézhetsz önmagaddal,
saját arcod láthatod,
ha tükör előtt ácsorogsz,
s az üveglapot bámulod.

De hiába nézegeted
szembenéző arcodat!
Lelked elé tartsál tükröt,
s abban nézd meg önmagad!

© **Petika**

Kőkorszak

Kőbölcsőben ringattak talán
minden reggel, s minden délután.
Kőlevest is kőtányérból adtak,
fejem alá kőpárnákat raktak.

Kőbalták közt életem
kőekével szántok földemen
kő a szívem, kőforint a pénzem,
kőtévemet kőfotelből nézem.

Korszakunkban legfőbb kincs a kő.
Kőékszerre vágyik minden nő.
Kőkemencék kőkenyeret sütnek,
kőkérvényre kőpecsétet ütnek.

Kőcipőmnek talpa rég lyukas,
kőjegyet lyukaszt a kőutas.
Kőkutyám a kőlábtörlőn horkol,
kőórámban kőkakukk kakukkol.

Kőüvegből kőkorsóba Kőbányait töltök,
Barlangomban kőkorszaki kőtáblákat őrzök.
Kőtábláim elmesélik milyen volt az élet
mikor még a közértekben kősúlyokkal mértek.

©Petika

Locsolóvers

Amikor a sivatagban jártam teveháton
az oázist megöntözni, erről szólt az álmom.
Amikor meg áthajóztam a nagy óceánt
gondolatban locsoltam a cápák uszonyát.
És amikor bőrig áztam a monszunesőben
azt kívántam ideérjek még kellő időben,
hogy ez a kis virágszál itt el ne hervadjon.
Ha az eső nem öntözte, én meglocsolom.

©Petika

Hazafelé (fizetésnapon)

A város mintha megszedült volna,
úgy érzem, hogy a villanypózna
szembejön velem.

S míg nézem a póznát elmerülten
észreveszem, hogy elterültem
az aszfaltszőnyegen.

Feltápászkodom, torkomon lemegy még két korsó sör,
a következő lámpaoszlop ismerősként üdvözl.

Továbbmegyek, bár a járda egyre jobban kanyarog,
szemem előtt színes körök keveréke kavarg.

A kereszteződéshez érve aztán találgatom: merre tovább?
Melyik úton találok több hétfőn nyitva tartó kocsmát?
Felhörpintek három korsót mire végre rájövök:
Nem is hétfő van ma, hanem vasárnap, vagy csütörtök?!

Kilépek a kocsmából és azt hiszem, hogy álmodok:
Körülöttem minden ember jobbra-balra tántorog.
Éjfélkor az árokparton csodálkozva ébredek:
Az út mellett álló tölgyfa vajon mitől szédeleg?
A kapuhoz érve aztán előveszem kulcsomat,
de hiába tapogatok, nem lelem a kulcslyukat.
Valaki a hátam mögött figyelmeztet csendesen:
A kilincset a lábtörlőn hiába is keresem.

Később aztán mi történt, már nem emlékszem pontosan,
az ágy alá hogy kerültem talptól fülig kormosan?
S bár az elmúlt éjszakának emléke még hiányos,
a jelszavam továbbra is: Kőbányai Világos!
Világos!

©Petika

A koncert véget ér (Bencsik Sándor emlékére)

Az örökmozgó megpihen,
a koncert véget ér.
A közönség a nézőtéren
ráadást remél.

Nem szaggatja senki már
a gitár húrjait,
de lemezbe préselt barázdák
még őrzik hangjait.

Az utolsó cigaretta
füstje messze száll,
álmaimon átsuhan
a vad Főnixmadár.

A sötétség sűrű fátyla
mindent eltakar,
a lemezjátszón újra szól
a kétforintos dal

Elcsitul a tapsvihar
s a nézők kórusa,
lassan nyugovóra tér
a csápolók hada.

A koncertterem ajtaján
elfordul a zár,
tokjában csendben lapul
a megnémult gitár.

© **Petika**

Telefon-szerelem

Telefonáltam, s mellé nyúltam, nem te voltál, akit hívtam.
Kapcsolatunk csak téves kapcsolás!
Három percig beszélhettünk, s megszakadt a vonal köztünk,
de éreztem, hogy lesz még folytatás!

Nem láttalak sosem, csak a hangod ismerem.
Így kezdődött el egy telefon-szerelem.

Volt zsebemben még egy 'bélás', de nem jött be az újabb hívás:
megint hozzád kapcsolott a készülék!
Három percet ismét kaptunk, hogy önfeledten társalogjunk,
de éreztem: ez most már nem elég!

Nem láttalak sosem, csak a hangod ismerem.
Így szövődött hát egy telefon-szerelem.

Ismerem már hívószámod, tudom, könnyen rád találok,
a telefon mellett ülve egyre vársz.
Holnaptól mégis más, kit hívok, egy kedves hang, mely elcsábított
nem volt más: csak téves kapcsolás!

Nem láttalak sosem, csak a hangod ismerem.
Sajnos véget ért egy telefon-szerelem.

©Petika

Amikor ezt a verset írtam egy helyi telefonhívás díja 3 percenként 2 Ft volt (egy 'bélás').

Hintaló

Évek óta minden éjjel arról álmodok,
hogy álmaimnak hintalován a széllel szárnyalok.

Évek óta te is kérded: mit jelent a szó,
s mennyit ér a gondolat, ha el nem mondható.

Száll a szó
mint a hó.

Ülünk a hintalovon és vágatunk,
egyhelyben lépegetünk közben álmodozunk.

És a reggel hogyha eljön frissen ébrednek,
s ígéretük tégláiból légvárat építünk.

Ám a várnak nincs alapja, a várfal: gyenge szó,
és úgy billeg előre-hátra mint egy részeg hintaló.

Mint a hó
száll a szó.

Ülünk egy hintalovon és billegünk,
álmunkban felrepülünk aztán felébredünk.

© **Petika**

Árnyék

Míg a Nap fenn jár az égen
el nem hagyhatod.
Mindig melletted van,
le sem tagadhatod.

Nem szabadulsz tőle,
nyomodban halad.
Le sem tudod rázni,
testedhez tapad.

Ha elhagy minden jó barát
ő ott van még veled.
Ha elvesztetted mindened
ő megmarad neked.

De ha leszál majd az est,
a sötét lesz az úr,
s árnyékod eltűnik
az éjben nyomtalanul.

©Petika

Álom

Éjjel álmomban
Rólad álmodtam.
Szemembe nézett szép szemed,
Kezembe fogtam két kezed,
Mosolygó arccal néztél rám,
S boldogabb lett az éjszakám!

© **Petika**

Karácsony

Ezernyi apró gyertya mind egyszerre ég,
A széllel lágy csengettyűdallam száll Feléd.
Mindent megfagyaszt a tél jeges lehelete,
Belülről mégis fűt a szeretet melege.
Sok drága ajándékot adhatnak Neked,
De a legtöbb amit kaphatsz: az igaz szeretet!

A szeretet ünnepén
Azt kívánom én,
Feledd el a könnyeket,
S ünnepeld az ünnepet!

A gyertyák lassan füstté válnak,
Elhamvad a láng is.
Valaki most nem lehet itt,
Gondoljál reá is!
Kiket a szeretet eltéphetetlen szála összefűz,
Nem választja el többé se szélvihar, se tűz.

A szeretet ünnepén
Szeress úgy mint én!
Feledd el a könnyeket,
S ünnepeld az ünnepet!

© Petika

Rendhagyó mese

(A királyfi nézőpontjából szemlélve)

Ellepi a falait az elvarázsolt páfrány
a hatalmas várnak, melyben fogoly a királylány.

A hétfejű sárkány őrzi a toronyban legfelül,
és amint az lenni szokott: árok van a vár körül.

És én az árok másik felén állok!
Átugrani széles, beleesni rémes!

Mert bár az árok kisebb mint a Nílus,
mégis úszkál benne néhány krokodilus.

Én meg csak állok, előttem az árok.
A krokodilfog éles, a krokodil meg éhes!

Hiába várok, hiába remélek!
Nem szán meg az árok!
S vége a mesének.

©Petika

Mese a lépcsőről és a korlátról

Volt egyszer egy magas lépcső
s mellette egy hosszú rézcső,
melynek korlát volt a neve.
(S korlátolt, ki odatette.)

Rettenetes korlát szokás
az örökös korlátozás.
Nem is bírta soká, s végső
kísérletet tett a lépcső.

Szűkebb lépcsőházat kívánt,
s kérvényt nyújtott be eziránt.
De a siker korlátozott,
hisz döntést egy korlát hozott.

©Petika

Szavak nélkül

© Petika

Írtam egy SMS verset,
címe:

Emese SMS-e

Íme:

Nyomkodja a gombokat
telefonján Emese.
Vajon kinek, s miről ír?
Nem tudja a fene se'.
ha elküldi ez lesz majd
Emese SMS-e.

© **Petika**

Rím nélkül

Rím nélkül a vers olyan mint egy vízihulla.
Esztétikailag egyszerűen nulla.
Rím nélkül a vers nem is vers, csak próza.
A költő tehetségét ezzel elaprózza.
A versben a rím fontos, mondhatnám: a lényeg!
Olyan, mint feladott levélen a bélyeg.
Hogy jobban megérthesd miről írtam fentebb,
olvasd el még egyszer - rím nélkül - e verset!

Rím nélkül a vers olyan mint egy vízihulla.
Esztétikailag egyszerűen semmi.
Rím nélkül a vers nem is vers, csak próza.
A költő tehetségét elvesztegetheti.
A versben a rím fontos, mondhatnám: a lényeg!
Olyan, mint feladott levélen a stempli.
Ha ezt megértetted csupán arra kérlek:
ne próbálkozz soha rím nélkül verselni!

© Petika

Kémtörténet

Nem írta a titkosírás
hol van a kémlelő nyílás.
Nem tudta, hogy lépteit
kém-műholdak kémlelik.
Lebukott hát szegény kém.
Bele is halt szegénykém.

Boncasztalon halott kémet
boncolnak a halottkémek.
Vérvétel az első lépcső,
vérrel telik meg a kémcső.
Kiderül majd az is talán:
Miért van rés a kém agyán?

Megnézni a halott szívét
keresik az éles szikét.
Egy kéz a szívbe markol, ó!
A látvány szívbemarkoló!
Kémünk sokat adna érte,
ha ezt még láthatná élve.

Hogy kerül vajon a képbe
Piroska és Hófehérke,
a csúf sárkány, s a mostoha?
Nem tudhatjuk meg soha.
Köszönet a hét törpének,
véget ért a kém történet.

A történetnek vége ugyan,
ám az élet tovább suhan.
És bár a lebukott kémnek
hamar véget ért az élet,
nevét továbbviszi fia.
(Kedvenc tárgya a kémia.)

©Petika

Kémünk ma is élne talán, ha az utca végén
nem találja el a golyó, s nem dől rá a kémény.

©Petika

Híradó

Kisiklott, felrobbant, elrontották,
meggyulladt, elolvadt, felbontották.

Megfeszült, elszakadt, körbe forgott,
elpusztult, megroggyant, földre hullott.

Feltörték, ellopták, meglékelték,
átírták, letépték, felnégyelték.

Elveszett, megszökött, elrabolták,
megverték, leszúrták, megrontották.

Szétverték, összetört, elégette,
megölték, megnyúzták, megkéselte.

Átverte, becsapta, törbe csalta,
lenyomta, felrúgta, megfojtotta.

Kidobták, elnézte, megsebesült,
feltépte, rálöttek, bele merült.

Széthúzta, kitepte, feldöntötte.
átszúrta, sósavval leöntötte.

Elfogták, nem látta, megvádolták,
ráomlott, csődbe ment, felszámolták.

Lebukott, kivágta, felbérelte,
elhullott, átesett, megmérgezte.

Megtudta, eltörte, átharapta,
elkapta, megégett, felnyársalta.

Megfúrták, rátörtek, eltüntették,
drágább lett, megszakadt, megszüntették.

Leesett, vízbe fúlt, eltemetett,
elsüllyedt, éhen halt, nyoma veszett.

Figyeljék csatornánk hírműsorát!
Kellemes, nyugodt, szép, jó éjszakát!

© **Petika**

Utazó lányok

Európától minél messzebb vágyakozik Tímea.
Álmainak úticélja Pápua Új-Guinea.

Emese is útnak indul, de ő inkább északra,
nem vágyik a télen kívül semmilyen más évszakra.

Ausztráliába utazna néhány hónapra Cindy.
Melyik város ad majd neki otthont? Melbourne, Perth vagy Sydney?

Gabriella napozik egy luxushajó fedélzetén,
kezében egy pohár pezsgő, mellette egy mentőmellény.

Yvett hegyet mászni indul, úticél a csodás Nepál.
Kellene egy jó útitárs, lehet bárki az, csak ne Pál!

Fatima a sivatagban bandukol egy teve hátán.
Ha célbaér eladja majd, s házat vesz a teve árán.

Eszter hazafelé sétál, kosarában finom gomba.
Ebéd után vonatra száll, s elutazik Esztergomba.

© **Petika**

Hab a tortán

Habverővel Teri a habot felveri.
Azért veri Teri, mert Vera nem veri.

Hogyha Vera habot verne
Tortájára habot merne.

©Petika

Kopott robot

Csináltunk egy robotot
éjjel-nappal robotolt

Söpörte az utcát, felásta a kertet
Mosogatott, takarított, őrizte a rendet.

Elsétált a boltba ha kell, bevásárolt szépen,
megfőzte az ebédünket, s feltálalta délben.

Állandóan dolgozott,
szegény robot elkopott.

A kopott robot nyikorogva egy ólajtónál ácsorog.
Álmában egy olajtóból a kenőanyag rácsorog.

©Petika

Celeb vagyok

Celeb vagyok, szemem ragyog, testem tüzes.
Cipőm fényes, ruhám kényes, fejem üres.

Énekelek, bár hangom nincsen.
A népszerűség a legfőbb kincsem.

Nincs lámpalázam, de égek a műsorok lázában,
megfordulnak a lányok utánam a plázában.

Az érettségit az Ecserin vettem,
de büszke vagyok, mert az IQ-m 70.

A kereskedelmi csatornákon ízlésedet rombolom.
Emelt díjas SMS-el növelheted vagyonom.

© **Petika**

Kísértetkastély

Kongó folyosók, csendes termek,
égő mennyezet, rémes képek,
fémes suhogás, fényes rések,
élő szellemek, éles kések,
kripták, lepedők, szellemlények,
zúgás, remegés, mozgó fények ...

Sötét árnyékkép
Kísértetkastély
Szellemek ellepnek

Fagyos kriptában
Kísértetvárban
Feléledtek fehérlenek

Eljön az éjféli
s a szellemvárban
Kísértetek kísértenek

Éles fény hasít a sötétbe,
elborítja a szellemek kastélyát.
És a halottak a napfényt látva
várják már a kísértetek óráját.

© **Petika**

Látogatás a Parlamentben

Kinyílik az ajtó, feltárul a terem
ahol a hazugság gomba módra terem.

Belépek a terembe és körülnézek némán,
a sok képviselő bambán bámul énrám.

Nyomkodják a gombot, de nem tudják, hogy miért.
Megszavaznak mindent. A múlt árnya kísért.

Jobb oldalon ülnek, avagy épp a balon
teljesen mindegy, hogy éppen kié a hatalom.

Egyik oldalon hazudnak, a másikon hagyják
a pénzükért nem azt teszik amiért azt kapják.

Képzeletem képernyőjén álmoképet látok:
Érdekemben dolgoznak a megválasztott pártok!

Nehéz bár, de sajnos a valóságot kell elviselni:
Képmutató képviselők képtelenek képviselni.

© **Petika**

Tél

Megyek a járdán, térdemig ér a hó.
Cipőmnek talpát kikezdte rég a só.
A háztetőről lógnak a jégcsapok.
A hőmérőben a higany megfagyott.

Megyek a téren, alattam csúszik a jég.
Ülök a jégen, felettem felhős az ég.
Nézem a felhőt, belőle hullik a hó.
Fejemet eltalálta egy hógolyó.

Sietek hozzád, megyek a villamoson.
Befagy a váltó, jegyemet elszakítom.
Futok a hóban, arcomat csípi a szél.
Lefagy az orrom - ilyen a tél.

Sándor a pincéből most szenet cipel.
József a falra hőszigetelést szerel.
Benedek éppen álmodozik, s didereg.
Hallom a rádióban: "Jön a meleg ..."

© Petika

Bagoly

Itt az éjféli, a félelem elragad.
Sötét árny suhan a fák alatt.
Sejtelmes suttogás száll felém.

Villogó szempár tekint reám
Csillogása áttör az éjszakán.
Szárnysuhogást repít a szél.

Sötét folt kúszik a házfalon
Félelmem leplezni nem tudom.
Dermesztő csönd szakad reám.

A lámpa fénye kialszik hirtelen.
Kiáltanék, de senki nincs velem.
S a folt csak nő a ház falán.

Az izgalomtól érzem reszketek
Nem tudom ilyenkor mit tegyek.
A félelem elragad.

Fénysugár tör át az ablakon.
Mitől féltem, végre láthatom.
Bagoly száll a fák alatt.

© **Petika**

Reklám

Rádió és TV-reklám,
hirdetések, plakátok ...
Körülvesznek, ellepnek a
különféle reklámok

Bármerre jársz, bárhova lépsz
nem menekülsz előlük.
Hol, mikor és mit vásárolj?
Megtudhatod belőlük.

Megpróbálnak rábeszélni
mindenféle bóvlira.
Ha ügyes vagy ráakadhatsz
néhány hasznos holmira.

Ezért mindig ésszel figyeld
a tengernyi reklámot,
hogy kiszúrd a sok szemétből
a kevés valóságot!

© **Petika**

Valamit érzek

Valamit érzek , valami kell
Várom, hogy jöjjön valami jel
Valahol érzem valaki vár
Várom, hogy várjon valaki már
Van ahol kérek , van ahol nem
Várom, hogy adjál valamit nekem
Van amit kérek , van 'mit adok
Várom, hogy végre valamit kapok
Van aki kérdez , van aki kér
Valahol érzem valaki fél
Van aki hallgat , van ki beszél
Van aki vár, és van ki remél

© **Petika**

Vekker

Kora reggel éles berregéssel
jelzi, hogy siess az ébredéssel.
Kettészakítja álmaid láncát.
- Legszívesebben a falhoz vágnád.

Évek óta számlálja a perceket.
Mutatója néha-néha megremeg,
s lassan ballag körbe-körbe.
- Számlapja rég összetörve.

Ha ágyad mellé odarakod
ketyegését hallgathatod,
de soha nem fog berregni
- ha elfelejtet felhúzni.

© **Petika**

A marslakó

Az égből jött le hozzánk
a Földre a marslakó.
Nem tudta milyen a Föld.
Azt sem tudta, hogy lakható.

Sok mindent nem értett,
nem tudta mi mire való.
S hiába próbálta
nem jött rá mit ér a szó.

Furcsa volt számára
az idegen világ.
Nem bírta elviselni
és a Marsra visszaszállt.

© Petika

A szó elszáll ...

Kikérdeztek, ítéleztek,
mindenfélét ígérgettek,
de elszállt a szó.

Aztán jött egy pompás ötlet,
és azóta minden szöveg
le is írható.

De hiába a papír,
ha működik a radír!

Ez is ügyes találmány,
mert abban van az üzlet,
hogy 'mit leír a ceruza,
a radír majd eltünteti.

Ígéretből mindenkinek több tucat is jut.
Nagyon szegény az aki még ígérni sem tud.

Ha kötömbökbe vésnék is az ígéreteket
az sem hozná közelebb az ígért kegyeket.
Mert a szó elszáll, az írást kiradírozzák,
a kötömböket pedig kavicsokká aprítják.

© **Petika**

Világvége

Elsötétül a Napnak fénye
ha eljön végre a világvége.
Nem kell többé levegőt venni
hisz vár reánk az örök semmi.

Nem lesz már értéke a pénznek
Csak öt napja lesz az utolsó hétnek.
Siker, hírnév, mesés vagyon
kinek kell az utolsó napon?

Egyforma lesz gazdag s szegény
ha semmi lesz majd minden helyén.
S nem kérdezi majd senki bután:
mi lesz a világvége után?

© **Petika**

Fénykép

Kis papírdarab, melyen láthatod
szembenéző, jól fésült ábrázatot.
Az is lehet éppen kopasz vagy a képen,
s világít fejed, mint hold az esti égen.

Lehet bár a képen képed gyűrött, morcos, álmos
az a jó hogyha a fotó sehol sem homályos!
Készíts hát fényképet! (Ha van hozzá képed
és egy megfelelő fényképezőgéped.)

Bármit is fotózol, a kép legyen éles!
Mert az életlen kép olyan, mint a romlott rétes.
És ha képtelen vagy jó képet csinálni,
legyél képes a rossz képhez is jó képet vágni!

© **Petika**

Értetlenség

Nem tudtam,
nem értettem,
figyeltem,
megkérdeztem.

Hiába
érdeklődtem,
sajnos még
most sem értem.

Azt sem tudom
mit nem értek,
tőlem tehát
ne is kérdjed!

© **Petika**

A sírásó

Két méter hosszú, két méter mély,
fél méter széles gödörben él.

Ássa a gödröt amit majd egyszer,
ha eljön a nap már neki ásnak.

Színtelen arccal, fénytelen szemmel
ássa a gödröt és arra vár:

jöjjön a perc, hogy betemethesse,
hisz' munkaideje már végére jár.

© **Petika**

Stencilszám

Olvashatatlan szöveg,
érthetetlen mondatok,
elmosódott betűk.
Egy stencil-lapot olvasok.

Betűk, jelek, számok,
minden mondat szétfolyó.
Egy sor van csak a lapon
ami tisztán látható:
a bal alsó sarokban
a stencilszám található.

©Petika

Ezt a verset 1979-ben írtam, amikor még az iratok sokszorosítását nem a mai korszerű módszerekkel végezték, hanem általában stencilezték. Ezzel az eljárással gyenge minőségű másolatok készültek. Az eljárás menete nagyjából a következő: A sokszorosítandó szöveget egy viasszal bevont papírlapra gépelték, majd a lapot stencilgép dobjára feszítették, és erről készültek a másolatok rotációs technológiával, így maximum néhány száz példányt lehetett készíteni.

Készült 1 példányban. Stencil szám: 53/1979

Légy Ember!

Lehetsz

orvos vagy pap
rendőr vagy rab
költő vagy író
ügyvéd vagy bíró
profi vagy kezdő
szobrász vagy festő
sovány vagy kövér
hóhér vagy nővér
csúnya vagy szép
hentes vagy pék
munkás vagy főnök
bakter vagy mérnök
inas vagy mester ...

De légy mindig Ember!

©Petika

A szobor

Előtted egy kőállvány,
a kőállványon kőbálvány.

Elmerengő kőszobor
tekintete zord, komor.

Már megfakult a kő színe,
de kemény még a kőszíve.

Nem törí meg szél se fagy,
talapzatán megmarad.

Eső, hólé rácsoroghat
ő egyhelyben ácsorog csak.

Bár az évek múlnak, telnek
ő örökké emlékeztet
valamire ...

© **Petika**

A szúnyog

Ha az ablakot nyitva hagyod,
s a lámpát felgyújtod
nyugtalan lesz álmod,
mert bejön majd a szúnyog.

Nem hagy elaludni
csapkodsz jobbra-balra
kínodban majdnem
felmászol a falra.

Reggel arra ébredsz
egész tested viszket,
kezed, lábad csupa
apró piros pötty lett.

Füled mellett zúg egy szúnyog,
s bosszankodsz, hogy miért
nem vettél a boltban tegnap
szúnyogírtó spray-t.

© **Petika**

A sörösüveg balladája

Az üvegyárban egy szép nap megszületett,
és úgy hozta a sors, hogy zöld színe lett.
Nem tudta még mi lesz majd vele,
pár nap múlva mivel lesz tele,
hogyan múlik el az élete ...

És egy nap Ő került sorra.
Rátették a töltő sorra,
feltöltötték, lezárták,
cimkével is ellátták,
s a sor végén egy ládába rakták.

Aztán elvitték egy boltba,
s kitették egy polcra.
Jött egy vevő, megvette,
hűtőjébe eltette,
hogy hideg legyen reggelre.

És reggel álmosan érte nyúlt,
de nem figyelt, s az üveg felborult.
Eltörött, élete véget ért,
rövid léte mit sem ért,
megszületett semmiért.

© Petika

Elektromos boszorkány

Én vagyok ki száll az égen lökhajtásos seprűnyélen.
Rossz álmodban én vagyok akit láatsz.
Én vagyok ki minden éjen megkeres, hogy megkísértsen.
Én vagyok akit mégis visszavársz.

Arcom tetszés szerint váltom.
Szép lehetek mint egy álom, varázserőm tündérré is tehet.
Ám ez csupán csalfa képzet,
s mikor elér majd a végzet hatalmam a pokol felé vezet.
Grillsütőmben gonosz tervek fortyognak és éledeznek.
Sötét árnyak kísérik lépteim.
Mi jó és szép mind megszökik, a napsugárzás megtörik
birodalmamnak neonfényeiben.

Rémhíreket olvasgatok, kapcsolókkal uralkodok
programozott démonok seregén.
A Vasorrú Bába lánya, a Rozsdamentes orrú Bába,
elektromos boszorkány vagyok én.

©Petika

Hátsó lépcsőn ...

Vándoroltam sok-sok évig
a világot járva,
de előttem a főbejárat
mindig be volt zárva.

Próbálkoztam csellel, trükkal,
könyörögtem svédül,
mégis csak a hátsó ajtón
jutottam be végül.

Feljutni az emeletre!
Ez volt minden vágyam,
legtöbbször mégis a pincében
találtam ágyam.

És mivel lift nem volt sehol
elmondhatom bátran:
Hátsó lépcsőn jártam mindig,
hátsó lépcsőházban.

©Petika

Gyászjelentés

Egy papír, amin fekete a keret,
egy papír, amin nem túl sok a szöveg,
egy papír, amit mások írnak Rólad,
egy papír, amit nem nézhetsz már meg.

Egy levél, ami múlt időben említ,
egy levél, ami nem más, csupán emlék,
egy levél, miben csak jót írnak Rólad,
egy levél, ami nem segít már semmit.

Egy lap, aminek nem viseled árát,
egy lap, aminek nem látod már hasznát,
egy lap, mi végre jónak nevez téged:
ez a lap a Te gyászjelentésed!

© **Petika**

Ellentétek

Vastag boríték , kevés munka
Öröklakás , a kéz puha

Luxusszálló , ételbár
Tatárbifsztek , kaviár

Íróasztal , bársonyszőnyeg
Értekezlet , süket szöveg

Kerti fürdő , franciaágy
Színes csempe, márvány a kád

Vékony boríték , száraz kenyér
Szűk albérlet, kérges tenyér

Talponálló , sarki kocsmá
Sertésmájkrém , szardínia

Kopár műhely , a padló durva
Három műszak , kemény munka

Kopott lavór a pad alatt
Málladozó a vakolat

© **Petika**

Műkritika

Ebben a versben nem stimmel semmi.
Miért kellett megírni? Nem érti senki.

Ebben a versben van egy nagy hiba:
a kacsára nem rímel sehogy a liba.

Ebben a versben hiába várod,
a mondanivalót meg nem találod.

Ebben a versben a rímek rosszak.
Egyik sor rövidebb, a másik hosszabb.

Ebben a versben nincsenek képek,
nincs benne halál, nincs benne élet.

Ebből a versből nem tudsz meg semmit.
Hiába olvasod reggeltől estig.

©Petika

A festőművész dala

(Ne fessd az ördögöt a falra!)

Ecsettel a kezekben a világot járod,
s a híres festők műveit irigyen bámulod.
Freskóikat, képeiket kíváncsian nézed:
mi lehet az amiben ők felülmúlnak Téged?

Pillantásaiddal nem jutsz eredményre,
mázolj hát mindent a megfelelő helyre!

Isteneket templomba,
vízfestéket papírra,
virágokat vázába,
csendéletet vászonra ...

Csak az ördögöt ne fessd a falra,
mert a házmester úgyis lemossa.

© **Petika**

Remény

Úgy érzem szüntelen
e Földön nincs helyem nekem.

Régóta kérdezem:
miért van így, miért nincs helyem?

Elöttem áll még sok hosszú-hosszú út.
A végtelen nyit előttem kaput.

Fáradtan lépkedek messze még a cél
ahol pihenhetnék.

Állandó nyugtalan gondolat kísért engem.
Talán még meglelem én is egyszer majd helyem.

Minden nap küzdelem és újabb állomás.
Úgy érzem számomra nincsen megállás.

Ha volna oly helyem mely otthont ad nekem
talán megnyugodnék.

© **Petika**

A bürokrácia temetésén

Nincs gyászbeszéd, senki sem gyászol,
nincsenek gyertyák, nincs halotti fátyol.
Bús nekrológot senki sem ír,
ha a kérdőíveknek készül a sír.

Nincs ravatal, nincsenek könnyek,
nélküle az élet ezerszer könnyebb!
Megpecsételődik a pecsétek sorsa:
nem lesznek egy lapon nyolc helyre nyomva!

A sok kiadás majd lassan megtérül,
ha az íróasztalokból koporsó készül,
és nem kell majd számla huszonnyolc példányba'
hogy huszonhét menjen a szemétkosárba.

Nincs távirat, nincs gyászjelentés,
nincs papírok közt megfulladt cselekvés.
Véget ér végre az indigós korszak,
egyszerűbb, tisztább és szebb lesz a holnap!

Nincs gyászmenet, nincs temető se,
nem vésik emlékét márványba, kőbe.
Jeltelen sír őrzi a bürokráciát,
nincs rajta fejfa, nem nő rajt virág.

A papírfogú szörnyeteg

Belénk vájja karmait
a papírfogú szörnyeteg:
az ezerféle rendelettel
túlszabályzott környezet.

Számos szabály szabályozza
mit tegyek és miért ne,
sokan sokat sopánkodnak
törvényeket idézve.

Körülvéve tilalmakkal, korlátokkal, gátakkal
hogyan vehetjük fel a versenyt a rendelet-gyárakkal?

A szabályok óceánján
veszélyben a tengerész,
mert a rendelet-tengeren
léket kap a józan ész!!!

© **Petika**

Patkányméreg

Fehér doboz, s benne szürke por,
mitől minden patkány elpatkol.
Kirakják az árokpartra és
másnap reggel patkánytemetés.

Szürke patkány!
Védd hát magad!
Mielőtt még
feldobod talpad!

Ne edd meg a szürke port, mert méreg!
A halál szele elragad majd téged.
Ne edd meg a szürke port mert öl!
Kipusztulsz a patkányok közül.

Szegény patkány!
Szép az élet,
de a méreg
megöl téged.

© **Petika**

Álomkonzerv

Álmaim ha konzerválom
abból lesz a konzerv álom.
Elfelejtett álmokból nyert
tartósított álomkonzerv.

Jó lenne, ha télen-nyáron
lenne kéznél konzerv álom,
de nincsen mert a konzervgyárak
exportképes álmot várnak.

© **Petika**

Rímek a szemétládjára

Nincs ugyan előnye, de nincs is hátránya
Rímeket keresni a szemétládjára.
Ha érdekel a téma, nézd meg ezt a lapot,
Ahányat találtam, mind elolvashatod!

© Petika

Öreg csöves az aluljáróban

Pénzért eseng kezét rázva,
Mellette egy szemétláda.

© Petika

A leendő papucsférj

Jegygyűrű a kezén, s már a
kezében a szemétláda.

© Petika

A fehér egér temetésén

Kiszenedett szegény pára,
koporsója: szemétláda.

© Petika

További rímek a szemétládra

Kérdés

Miért mereszti szemét rája?
Hisz' ez csak egy szemétláda!

©Petika

Más nézőpontból

Ha felmászol egy létrára,
és ott van egy szemétláda:
meglátod, hogy egész más a
létráról a szemétláda!

©Petika

A fekete macska

Apám szürke, anyám tarka. Hogyan lettem fekete macska? Nem tudom.
Inkább iszom édes tejet, kergetni az egereket már unom.

Testvéreim fehérnek születtek, ezért csuda népszerűek lettek.
Anyámnak én vagyok egyetlen gyermeke aki nem fehér lett, hanem épp fekete.
Ezért engem nem szeretnek, ha meglátnak elkergetnek.

És ha valaki előtt átfutok megretten, vagy átkoz.
Azt mondják, hogy nem hozok szerencsét a házhoz.
Azt hiszik, hogy nyomomban a balsors kísért,
pedig engem még senki nem kísért soha.
Mindig egyedül mentem haza.

És egyszer találtam egy festékes hordót
melyben valaki fehér festéket hordott.
Mégfürödtem benne, fehér lettem tőle.
Azt hittem, hogy végre az üldözésnek vége.

De jött egy sűrű zápor, s a festék leázott.
Ettől kezdve újra feketében járok.

© Petika

KECSKERÍMEK

Szerszámcsere

Elveszett a kopott lapát,
helyette hát lopott kapát.

© Petika

Műhelyben

Reszelőt ránt a szerelő,
s barázdát szánt a reszelő.

© Petika

A kiütött boxoló lázálma

Azt hiszi, hogy kupán csapott,
pedig ütést csupán kapott.

© Petika

Tévedés

Úgy tűnt, mintha vadhattyúk lennének,
de kiderült: csak hat vad tyúk, s ennének.

© Petika

Szilvia

Álmodtam egy éjjel szép tündérmesét.
Te voltál a tündér, reád vártam én,
álmaimban repültél felém.

Bár az álom elmúlt ugyan rég,
mégis azóta szívem érted ég!

Rám mosolygott arcod, csillogott szemed,
emlékeimbe bevésted neved.

Szilvia

Eljött a reggel, felkelt a Nap s felébredtem.
És azóta mindig, ha Rád gondolok
rosszkedvemet elfelejtem.

Szilvia

Elmúlt az álom. Azóta várom, hogy megjelenj!
És ha majd egyszer arcodat látom
csak azt kívánom, hogy el ne menj!

© **Petika**

Ez volt az első dalszöveg, amit megrendelésre írtam. Kazettán megkaptam a zenét, és a zeneszerző azt kérte, hogy a dal címe Szilvia legyen.

Mariann

Mariann!
Az arcod mint egy álom,
amikor
mosolyogni látom.

Mariann!
Nézz rám nevetve!
Ezt szeretném
reggel, délben, este.

Mariann!
Ne sírj soha, kérlek!
Hisz' jól tudod:
Csodaszép az élet.

Mariann!
Könnyű a dolgod.
Legyél vidám
és legyél boldog!

© **Petika**

A Kalóz

Veszélyes vizeken hajóz
a bátor és elszánt Kalóz.
Vitorla feszül a szélben,
cápák úsznak a mélyben.

Zúg és tajtézkzik a tenger,
szened hajó és ember.
Bár a helyzete mostoha,
a Kalóz nem adja fel soha.

Lőpora semmi nem maradt,
esélye öt százalék alatt.
Elindul mégis a harcba,
nincs ami visszatartsa.

Nem tűri el, hogy korlátozzák,
s hajóját mások kormányozzák.
Megnyeri ő a csatát,
vagy harcol egy életen át.

© Petika

Sör

Nézem magam egy régi képen, állok a Zalka Máté téren.
Sokat változott a világ, ma már Liget térnek hívják.

A tavaszi Napsütésben a bimbózó virág kihajt.
Élvezem a jó időt, és iszom egy Borsodi Bivalyt.

És ha vezetek tavasszal, a Soproni Szűz vígasztal.
Ám amikor gyalog járok jól esik egy korsó Ászok.

A Mecsek Rally legnehezebb szakasza a hegyi szlalom.
Verseny után a városban szomjamat oltja a Szalon.

Amszterdamban nem kell nekem semmi más csak egy Heineken.
Az Amstel is onnan való, névadó az Amstel folyó.

Prágában, ha megsomjazok Krusovicét kortyolgotok.
Dublinban rekordot döntök poharamba Guinness öntök.

Athénban a szállodából lemegyek a tengerpartra.
Egyik kezemben egy Mythos, másikban egy üveg Alfa.

Dániában a vonaton egy fülkében kuporgok.
Nem tudom, hogy mit válasszak: Carlsberget vagy Tuborgot.

Hazatérve Kőbányán is egész más a világ most.
Szerencsére ihatok még Kőbányai világot.

© Petika

Kohász fohász

Adj tüzet Istenem
Adj meleget nekem
Szent kohódban vasolvasztó forróság legyen!

Adj szenet Istenem
Adj vasat is nekem
Olvadjon az acél a magas hőmérsékleten!

A szén meg a hő sokat ér
Ízzon a vas az a cél
Szent tüzedben jöjjön létre olvasztott acél!

Áldd meg az új acélt
Ízzon az olvadék
Szent kohódból csapolhassak megszentelt acélt!

© **Petika**

Elvarázsolt kastély

Díszes tornya messziről látható
Ódon kastély illata átható

Szétnyílik a padló
Megmozdul a lépcső
Bezárul az ajtó
Menekülni késő

Elvarázsolt kastély ahol élünk
Némán néz ránk gúnyos tükörképünk
Felnézünk és megreped a plafon
Nő az irathalom az asztalon

Beléptünk az elátkozott várba
Reménykedünk megváltásra várva
Az ajtó csak négyévenként nyílik
A vár ura négy éven át hízik

Fejünk felett hálót sző a pók
Lábunk alatt megreccsen a kő
Gúzsba kötnek béklyók és adók
Menekülni nem marad idő

A sötétben elbújik a szellem
Mit tegyünk a gonosz szellem ellen?
Semmi mást, csak legyünk végre bátrak!
Döntsük le az elátkozott várat!

© **Petika**

Kérdések

Van egy kérdés ami zavar:
Mit csinál vajon az avar?

Tudjuk róla, hogy szélcsendben
nem zörög, elvan szép csendben.
De mit csinál, ha fúj a szél?
A mondás erről nem beszél.

Hogy megszüntessük e zavart
nézzük meg szélben az avar!
Így meglátjuk majd mit csinál,
ha a szél éppen fújdogál.

És ha már tudjuk a választ
agyunk újabb témát választ.

Van egy másik kérdés, egy új:
Mit csinál a szél, ha nem fúj?

© **Petika**

Egy kasszafűró ezzel a szűveggel énekelné a Korl egyűttes Homok a szélben című szmt:

Homok a széfben

Ne kérd, hogy kinyissam azt, amit nem tudok,
jjel úgyis rosszat álmodok!
Álmaimban nem nylik a zr,
s a hűvűs cella újra visszavár.
s álmomból, ha végre bredok
a szemem előtt egy baljűs kp lebeg:

Homok a széfben! Azt mondog az van ott.
Homok a széfben! Lehet, hogy az van ott.
Homok a széfben! Tudom, hogy megbukok.
Homok a széfben! Megváltozni nem fogok!

Menet nlkűli csavar leszek nlkűled,
s rács mgűl nézem a kék eget.
A deszkapriccsen is elalszom talán,
s a smasszerok majd vigyáznak reám.
Mert sehol sem tudtam megjavulni még,
de ha nem nyitnk mackt éhen is halnék!

Homok a széfben! Azt mondog az van ott.
Homok a széfben! Lehet, hogy az van ott.
Homok a széfben! Tudom, hogy megbukok.
Homok a széfben! Megváltozni nem fogok!

Petika

Évszakok képei

Tavaszi

Az ablakon már elhervadt a jégvirág,
Napról napra színesebb lesz a világ.
Kizöldül a fû, lombot hajt az ág,
Kinyílik az első gyöngyvirág.

A tóparton lassan megindul az élet,
Nyoma sincs a vízen már a tél jegének.
Madárhangok szállnak a tavaszi szélben,
Tizenkettőt kakukkol a falióra délben.

© Petika

Nyári

A hőmérőben a higany egyre feljebb kúszik,
Egy automatából kétforintos hullik.
A víztükör versenyre kel a napsugárral,
Tele a Balaton kemény valutával.

Hosszú sor kanyarog habzó sörre várva
Kiszáradt torokkal, egymás lábán állva.
Még a molylepkék is a nyarat dicsérik,
Hisz ilyenkor a szekrény éléskamra nékik.

© Petika

Ősz

Rozsdásbarna levelek hullanak a fákról,
És nincsen rajtuk irányítószám.
Kopár faágak az ég felé mutatnak,
Hirdetik, hogy elmúlt már a nyár.

A kertek belsejéből szürke füstfelhő száll:
Már égetik a lehullt lombokat,
Gomolygó füstfelhő lepi el a várost,
S bevonja a kopár falakat.

© Petika

Tél

Az ablakon túl, a házak között
Hótakaró alatt pihen a föld.
Jeges az út, hideg a szél,
Elmúlt az ősz, itt van a tél.

Sűrű pelyhekben hullik a hó,
Egyre növekszik a hótakaró.
A buszmegállóban vacogva, fázva
Emberek állnak, s várnak a nyárra.

© Petika

...

... és mondá az Úr: legyen világosság!
És lőn világosság!

És Isten teremtett hegyeket, völgyeket,
napfényt és kék eget, folyókat, réteket,
növényeket, állatokat, illatozó virágokat,
és Isten megteremtette az embert.
És az ember megteremtette a fegyvert...

A Föld, az öreg sárgolyó már nyugalomra vágyna,
de előnti újból, s újra az erőszak hulláma.
Testéből, mint tüskék, rakéták merednek
feltépni a lassan gyógyuló sebeket.

Lakói, bár önmagukat értelmesnek mondják,
pusztító eszközeiket ezerszámra ontják.
Miközben milliók éhségtől szenvednek
élelem helyett is bombákat termelnek.

'Mit alkotott az ember ezer év alatt,
mindent elsöpörhet egy sötét pillanat.
De itt a megoldás: a neutronöltet!
Házad megkíméli, csupán téged öl meg.

... és mondá az Úr: legyen világosság!
És lőn világosság!

De az ember agyában még nem gyúlt fel a lámpa!
Még sötétet áraszt benne a pusztítás vágya. ...

© **Petika**

Enola Gay

Szörnyű emléked sokáig megmarad,
Vádol ezernyi ártatlan áldozat.
Enola Gay! Gyilkosok küldenek fel.
Enola Gay! Halálmagot ültetsz el!

Acélba zárva az örök éjszaka,
Utad kíséri százezrek jaj-szava.
Enola Gay! Sűrített halált viszel.
Enola Gay! Milyen Istenben hiszel?

Terhed egy várost kerget a halálba,
Elpusztul anya, s gyermeke karjába'.
Enola Gay! Nevedhez átok tapad.
Enola Gay! Ne legyen újabb utad!

© **Petika**

Enola Gay volt a neve annak a repülőgépnak amelyikről ledobták az atombombát Hirosimára.

A **Zúg a Volga** dallamára

Hirosima

Hirosima, Hirosima
Emléked még vér borítja
Hirosima, Hirosima
Rád zuhant az atombomba.

Régen elmúlt már a szörnyű nap
Özvegy, s árva lett ki megmaradt.
Szállnak az évek
Múlik az élet
Nem felejtünk soha Téged!

Hirosima, Hirosima
Nem kell nekünk atombomba!

© **Petika**

Az atomháború harmadik napja

A harmadik nap hajnalán
a csend beszédét hallanám.
A harmadik nap hajnalán
már nem dörren fegyver.
A harmadik nap hajnalán
harcolni már nem kell.

A harmadik nap reggelén
már nem lesz újabb fejlemény.
A harmadik nap reggelén
már nem gördül a kő.
A harmadik nap reggelén
már nincsen ébresztő.

A harmadik nap délelőtt
a tűz már nem lel éghetőt.
A harmadik nap délelőtt
már nem indul vonat.
A harmadik nap délelőtt
nem ásnak árkokat.

A harmadik nap delén
már nincs gond és nincs remény.
A harmadik nap delén
már nem szól a harang.
A harmadik nap delén
már megszűnt a harag.

A harmadik nap délután
már nem veszem fel szép ruhám.
A harmadik nap délután
nem kérik bérleted.
A harmadik nap délután
már nem sir kisgyerek.

A harmadik nap este
már nem repül a fecske.
A harmadik nap este
már nem szól harsona.
A harmadik nap este
már nincsen vacsora.

A harmadik nap éjszaka
az életnek már nincs nyoma.
A harmadik nap éjszaka
már nem kellenek örök.
A harmadik nap éjszaka
sötétsége örök.

© **Petika**

Hányás

Az út mellett egy árok, benne néhány munkás ás.
Az árok mellett szépen növekszik a földhányás.
Túl kevés az ásó, kevesebb mint a munkás.
A művezető pedig számolja, hogy épp hány ás.

Ástam én is gyakran különféle árkokat,
kisebbet - nagyobbat kiástam én már sokat.
Jó dolog az ásás, a legjobb úgy ha más ás.
Ha másnál van az ásó, úgy érzem az ásás más.

©Petika

Árvíz

Fenn az égen sötét felhő, a látóhatár is láthatatlan.
Lenn a földön sűrű eső, a vízfüggöny áthatolhatatlan.
Folyóparton magas gátak az áradásnak ellenállnak.
Gát tetején homokzsákok segítenek most a nagy gátnak,
mert itt az ár.

Ameddig a szem csak ellát víz alatt van a száraz ág is.
Kis patakból nagy folyó lett, elérte már az áradást is.
Kint a réten virág helyett hullámokat nézegetnek.
Házak közti aszfaltúton csónakokkal közlekednek,
ha itt az ár.

Fenn az égen napsütésben lassan a sötét felhők oszlanak.
Az ártéri kiserdőben a hordalék sokáig ott marad.
Folyóparton homokzsákok elszállításra hiába várnak.
Házak közti aszfaltúton az autók újra füstöt okádnak.
Elmúlt az ár.

© **Petika**

A szűz

A szűz
teste tűz
szíve lángol.
Még fél,
de jót remél,
s ég a vágytól.
Még vár,
egyre vár
szüntelen.
S nem érti
miért nem érti
senki sem.

Hisz tudja jól, hogy eljön majd a nap.
Elérkezik a rég várt pillanat.
A gyermekkortól végleg elszakad,
s nővé válik néhány perc alatt.

De még csak vár
lángragyúlt szívével.
Kérdőn néz
ártatlan szemével.
Még él benne a hit,
nem hat rá a hazudozás.
Még őszinte könnyeit
nem festi meg a képmutatás.

© **Petika**

A pokolhoz vezető út kezdete

Ha elindulsz egy úton
vannak kik segítenének,
de elfuserált jószándékuk
csak hátráltat téged.

Tanácsokat osztogatnak
pedig ők is tudják,
hogy a pokolhoz vezető út köveit
jószándékból rakták.

A pokolhoz vezető út kövei
jószándékból vannak,
s minden kéretlen tanáccsal
egyet hozzá raknak.

Gomba módra nő az út
mely a pokolhoz vezet.
Megszállottan építik
a "segítő" kezek.

©Petika

A Hét

Hétfőn reggel kábultan ébredek,
mindenhova álmosan érkezek.
Délutánra nagyon elfáradok,
és este még TV-t sem nézhetek.

Kedden szintén nehéz az ébredés.
Munkakedvem még most is oly' kevés
mint arzénban a C-vitamin, és
az egész nap csak álmos tévelygés.

Szerda reggel az arcom felragyog,
hisz' ma tartjuk a Jóska névnapot!
Bár nincsen közöttünk, Jóska egy sem
éjfél van mire hazatámolygok.

Csütörtököt másnaposan kezdem,
a munkához megint nincsen kedvem.
Az ebédszünet oly' gyorsan elszáll,
pedig még egy falatot sem ettem.

Pénteken már kezdődik a hajsza:
készülök a két pihenő napra.
Nem törődök semmi mással, hiszen
úgyis tudom, hogy megvár a munka.

Végre itt a rég várt szabad szombat,
a lustaság szele elsodorhat.
Az egész napot végigalhatom,
felkelni még ráérek majd holnap.

Vasárnap reggel frissen ébredek.
A kocsmába elsőként érkezek,
és utolsónak távozom majd, így
hétfőn újra kábultan ébredek.

© **Petika**

Elefántvadászat

Az őserdő nyirkos, sötét.
Nem látható a messzeség.
Lassan leszáll a sűrű köd,
Szél zúg az óriás fák között.

A forróság és az árnyak
Elcsigáznak, körbezárnak.
Elefánthangot hoz a szél,
Az elefántvadász útra kél.

Derékban megtört fatörzsek,
Földbetiport falevelek,
Távolodó léptek hangja,
Kezdődik a véres hajsza.

Ritka kincs az elefántcsont,
Érte úzik az elefántot.
Mázsás agyara aranyat ér,
Indul a harc az agyarakért.

Félméteres talpak nyoma
Előtűnik néha-néha,
De az ormányos már mesze jár
Mire az elefántvadász rátalál.

©Petika

Ha ...

Ha éretlen a gyümölcs,
ha kevés volt a hús,
ha úgy érzed, hogy még az ág is húz.
Ha kiszáradt a kenyér,
ha névtelen a levél,
ha előtted egy megmászatlan csúcs.

Ha túl hideg a leves,
ha túl meleg a nyár,
ha cipőd lassan ellepi a sár.
Ha térdig ér a szemét,
ha elhiszed a mesét,
ha összedől az első kártyavár.

Ha kimerül az elem,
ha megbotlik a ló,
ha főzés közben elfogyott a só.
Ha életlen a véső,
ha tegnap is már késő,
akkor hiányzik egy ki nem mondott szó!

© **Petika**

Álmomban egy szivárvány

Volt egy álmom:
messzi tájon
megtaláltam szivárványom.

Jött egy vihar,
elsodorta.
Nem láthatom talán soha.

Most a Nap süt,
s hull az eső.
Remélem, hogy újra eljő!

© **Petika**

Változások

Rohanás
Száguldás
Lebegés
Napsütés
Zuhanás
Villogás
Temetés
Hóesés

Ragyogás
Csillogás
Remegés
Tévedés
Zokogás
Álmodás
Nevetés
Ébredés

© **Petika**

Arcok

A tündér arca derűs,
mosolygós, vidám.
A Földön minden lány
csak ilyet kíván.

A hóhér arca sötét,
mint az éjszaka.
Nincsen rajta
mosolynak nyoma.

A szobor arca merev,
rezzenéstelen.
S a kőarc amit nézel
csupa rejtelem.

De az álnok arca kettős:
az egyik szép és jó,
a másik sötét, hazug,
gonosz, áruló.

© **Petika**

Városi oázis

Tikkasztóan perzselő Nap
Körös-körül kőszivatag
Kopár kővel körülvéve
Oázis a kőmezőben.

Kőházakkal körülzártan
Betontömbök árnyékában
Oázisként a városban
Fákkal körülvett kis tó van.

A nagyvárosban ez az egy hely
Hol az ember levegőt lel.
Minden más egyéb helyen
A kőházak közt füst terem.

© **Petika**

Vulkánkitörés

Szikrázó tűzfolyam
Lángoló hegytető
Parázsló domboldal
Gomolygó füstfelhő

Lávafolyam, szikrázás
Gőzkitörés, villogás
Kőzuhatag, tűzesés
Gázkitörés, földrengés

Kőhalom áll a hegy mögött
Elcsitul a remegés
Lávatenger a fák között
Véget ért a kitörés

© **Petika**

A sakál

A sivatagban áll a sakál,
régóta táplálékra vár.
Éhesen vonyít szegény,
vacsorára nincs remény.

Az oázisnál áll a sakál,
táplálékra várnia kár.
Az oázisban nincsen halál,
hulla hústra hiába vár.

Szegény sakál éhen marad,
döghúshoz ma már nem juthat.
A porban csak áll a sakál,
s reménykedve a holnapra vár.

©Petika

Soha ne add fel!

Amikor azt, amit alkottál egy év alatt,
elveszi Tőled egy rossz emlékü pillanat.
Amikor tested már szétporladt a föld alatt,
mégis úgy érzed, hogy gyötör még egy gondolat.
Amikor életed zaklatott és nyugtalan,
s meggyötört lelked az otthonodban hontalan.
Akkor is halld meg a reményteljes hangokat,
s ne keress éjjel átvirrasztott álmokat!

©Petika

Nem vagyok ...

Nem vagyok én király,
ki arannyal halmoz el.
Nem vagyok én mártír,
ki mindent elvisel.
Nem vagyok én hóhér,
ki téged meggyötör.
Nem vagyok én jósnő,
ki néked jövendöl.
Nem vagyok én álom,
mi reggel szétfoszlik.
Nem vagyok én csillag,
mi gyorsan hanyatlik.
Nem vagyok én festmény,
mi fényben tündököl.
Nem vagyok én más,
csak egy ember a sok közül.

©Petika

A lift nem működik!

Toronyházban élsz, a felső emeleten.
Este hazatérsz fáradtan, éhesen.
Belépsz a lépcsőházba, a neon elvakít.
Előtted lóg egy tábla: "**A lift nem működik!**"
Még csodára várva körülnézel kérdőn,
aztán gyalog indulsz fel a hosszú lépcsőn.
A lépcsőház kopár falai közt járva
erősödik benned az emelkedés vágya.
Szeretnél feljutni minél magasabbra.
Egyedül kell menned, magadra vagy hagyva.
A lépcsőház magas, hosszú benn a lépcső.
Indulj hát felfelé, mielőtt még késő!
Mert a lépcsőn felmenni senki nem segít,
fokról fokra léphetsz, **a lift nem működik!**

© **Petika**

Megszédült világ

Minden a fején áll,
a villanypózna táncot jár.
Csendre int a kiáltvány,
egyszínű a szivárvány.

A gyárkémemy a füstöt szívja, a rádió csendet ad,
a kazánházban megfagy a fűtő, a tűzoltóság kigyulladt.

Elhervadt egy ki sem nyílt virág.
Körülvesz egy megszédült világ!

A villanykörtét megcsapta az áram, bár kivették a foglalatból rég.
A szomszéd napok óta fejét rázza, s kezében a villanyvezeték.

Kihúzták a lottó nyerőszámait, s egy lottózó egyik zápfogát.
Ezentúl csak lóversenyre jár majd, nehogy kihúzzák az egész fogsorát.

Erdőszélen ülnek a favágók, reggel óta viccet mesélnek.
Egyikük már a körmeit rágja, mert favicc erdőt telepítenek.

A számológép számolni tanult,
a felmosó rongy tegnap vízbe fúlt.
Néma Joe segítségért kiált:
Körülvesz egy megszédült világ!

© **Petika**

Találkozás

Eljött a nap, eljött a perc,
és most végre velem lehetsz.
Eljött a nap, eljött az óra,
oly régen vársz egy igaz szóra.

Eljött a perc, eljött a nap,
Eljöttél, végre velem vagy.
Eljöttem én is, most itt vagyok.
Várjuk hát együtt a holnapot!

© **Petika**

Befejezetlen vers valakiről ...

... Aki dolgozik a helyettes helyett is
Aki harcol a gonosz szellem ellen
Akit csendben eltemetnek, s elfelednek
Aki nem létezik talán csak képzeletben

Aki nem támad meg senkit, nem vitázik
s ha eltűnik sehonnan nem hiányzik
Aki szürkén éli szürke életét,
arca megjegyyezhetetlen szürke kép ...

© **Petika**

Az elátkozott vár

A múltnak dicső ragyogása
a kopár szürke félhomályban
megfakul.

A győztes csaták szép emléke,
a hősök fényes tündöklése
ködbe hull.

Az átok falaira száll,
üresen áll az elátkozott vár.

Falait egykor golyók tépték,
tornyait híres hősök védték.
Szellem vár!

Elátkozták egy tévedésért,
s a dicső múlt csak emlékképként
élhet már.

Az átok falaira hull,
ránehezül a rettenetes súly.

S a falak melyek ellenálltak
az elszenvedett hős csatáknak
mára már
összedőltek, porrá égtek.
A szellem vár életének
vége már.

Az átok feloldásra vár,
hogy újra éljen az elátkozott vár.

© **Petika**

Villamospótló

Áramszünet, üzemzavar minket nem zavar.
Ha nem jár villamos, hát villamospótlóval
megyünk,
hisz erre is érvényes
jegyünk.

Bár kék a busz, de sárga rajt a tábla.
Felszállhatunk, ha jegyünk kék vagy sárga.

Utazni rajta oly jó!
Hisz' a villamospótló
áramszedő nélkül halad a síneken
és a kerék nem nyikorog az íveken
ha a kanyar kissé hirtelen.

Ám a villamosnak mégis van egy előnye
akár hátrafelé halad, akár előre.
Mert az még sosem esett meg,
hogy vaskerék kapott volna defektet.

© **Petika**

Kamionparkoló (Csak 18 éven felülieknek!)

Én vagyok az út királya, s bár a külsőm durva
a kamionparkolóban odajött egy **furcsa**
öltözetű nő és rögtön megkérdezte tőlem:
van-e kedvem beszélgetni, s van-e pénzem bőven.

Elmondta, hogy becsületes ő, a pénzt nem lopja.
A kamionsofőröket rendszeresen **szokta**
segíteni egy-egy szűkebb helyre betoladni.
Ő ebben a legjobb, és ezt le meri fogadni.

Elmondta még azt is, hogy ha már nagyon kívánják
ő szívesen megmutatja nekik az **irányát**
a közeli benzinkútnak, ahol olcsó minden,
és ha lapos a gumijuk felfújhatják ingyen.

Beszélgettünk erről-arról, megtudtam még tőle
hány kamionosnak volt már ő a **szerelője**.
Mert ő nem csak a gázt nyomja, s markolja a váltót.
A motorokhoz is jól ért, erről is szólt pár szót.

Meglepődtem kissé ahogy elmesélte
amikor egy kamionsofőr kefélt
egy rozsdás csavarról az oxidréteget.
Így javította a beragadt fékeket.

Rájöttem közben, hogy mi volt a ruháján furcsa:
a szoknyáján nyomot hagyott a franciakulcsa.
Talán érted is már e vers miért korhatáros.
Mert a kipufogófüst belélegzése káros!

©Petika

Várakozás

Lassan múlnak a percek valamire várva,
az óra is mintha csak helyben járna.
Oly hosszú a perc mint máskor egy óra,
ha vársz egy hívó szóra.

Éveken át úgy képzelted,
téged már semmi sem téveszt meg.
Most úgy érzed mégis: becsaptak,
időd a semminek eladtad.

A várakozás mindig oly nehéz,
mint mély álomból az ébredés.
De ha egyszer végre vége,
azt mondod majd: megérte!

© **Petika**

Nyelvek

A szájban sok egyéb mellett fogak és a nyelv van.
A nyelvet jobban megismerni segíthet a nyelvtan.
Az a fogas kérdés vajon hogy tanuljunk nyelvet,
hiszen a jó nyelvtudással mindenki csak nyerhet.

Miközben elmélyülten a nyelvleckét hallgatod,
a fagylaltot vagy nyalókat nyelveddel nyalhatod,
A vén kecske a nyelvével a sót meg-megnyalja,
Micimackó bödönéből a méz ki van nyalva.

Amikor a kutya szomjas földig lóg a nyelve.
Szomját a víz csak úgy oltja, hogyha le van nyelve.
Elfordul a kulcs a zárban, bekattan a zárnyelv.
Ez az utolsó sor mert nem jut eszembe más nyelv.

© **Petika**

Dögkeselyű

Lépegetek kora reggel, a lábam alatt a beton.
Koppan a léptem a járdán, még álmos a hangulatom.

Felkel a Nap ha a vekker majd szól neki: itt az idő.
Értelem nincsen e versben, de ritmusa jó, s ez a fő!

Bámul egy fej a tükörből és nézi, hogy mit lesek én.
Bámulom én is az arcát, mert pont olyan mint az enyém.

Jó ha a porcukor édes a számban és nem keserű.
Hadd legyen ennek a versnek a címe hogy dögkeselyű!

© **Petika**

Vádbeszéd

Szólítom az esküdtszéket:
figyeljék a vádbeszédet!
Bizonyítékaim tárgyak,
s kérdések, mik választ várnak.

A tárgyi bizonyítékok
a kiürült ételhordók,
üres tányér, tiszta kanál,
soha meg nem rakott fatál.

Aztán itt az első kérdés:
Mit keres a vajban a kés?
Utána a többi sorban.
Miért lett a tészta sótlan?

Mitől lett a hurka véres?
Mikor romlott meg a krémes?
A tányérom hány felé tört?
Miért nem találom a sört?

Mitől száradt ki a kenyér?
Hogy került a lisztbe egér?
És ha mindez még nem elég:

Hova tűnt a mai ebéd?

© Petika

Szeged

Képkertet egy doboz alján. Gondolkodsz a Tisza partján.
Hisz' megmondta Könyves Kálmán, hogy nincsen ott már boszorkány.
Bár az is lehet tévedett, nem ismerhette még nejed.
A fejed a falba vered, mert nem találod a szeged.
Szeg nélkül nehéz életed, nem tehetsz falra képeket.
Nejed durcásan nézeget, s vészjóslón feléd lépeget.
Hirtelen az jut eszedbe kalapácsot fogsz kezvedbe,
széles mosollyal nevetve. Rátaláltál a szegedre.
Az átok hát így ért véget, mosollyal vár nejed téged.
Te is mosolyogva nézed, s akaszthatsz szegedre képet.

© **Petika**

10-es kazán

Összehoztunk egy rock bandát szombat délután.
Hozzáillő név is kell, így lett 10-es kazán.

Úgy gondolták sokan ez csak elírás lehet.
Tízest írtunk tévedésből a tüzes helyett.

Bár érdekes gondolat, a valóság nem ez.
Lemezünk majd kemény lesz: 10-es kazán lemez.

© **Petika**

Amnézia és Déjà vu

Mostanában érzem kissé szenilis vagyok,
emlékező képességem nem nagyon ragyog.

Néha olyan érzésem van: **ezt már átéltem.**
Aztán az egészet hamar el is felejttem.

Most azonban új érzés kerít hatalmába,
olyan mintha citromot kevernék almába.

Egyszerre van Déjà vu-m, s amnéziám nekem:
Úgy érzem, hogy ezt már egyszer elfelejtettem.

© **Petika**

Amnézia - az emlékezeti funkciók kisebb-nagyobb sérülése

Déjà vu - az a jelenség, amikor valaki úgy érzi mintha ez már megtörtént volna vele

Fapados utazás

1 euróért repülőjegy? Szédületes ajánlat!
Lecsaptam rá, mint prédára az erdei vadállat.

Persze hamar kiderült: nincs kerítésből a kolbász!
Külön fizetendő még néhány apró szolgáltatás.

1 euró az odaút, ha visszajönni akarok
138 euróért már haza is utazhatok.

Ehhez persze hozzá jön még a reptéri illeték,
csomagom feladásáért is 20 eurót kérnek még.

Mindenre elszántan a fizetés gombra klikkelek,
még 10 euró az hogy a hitelkártyámmal fizetek.

A check-innél aztán újabb 5 euróval megvágna
mert nem nyomtattam ki otthon a beszálló kártyámat.

Beszállókártyával a kezemben tovább mehetek
egy karámon keresztül bádogbódéba terelnék.

Itt várhatok amíg végre kinyitják a kapukat
s a jó helyért az utasok megvívhatják harcukat.

Végre fent a levegőben! Éhség, szomjúság gyötör.
10 euró egy kicsi szendvics, 15 egy doboz sör.

Kiszálláskor a stewardess mosolyogva integet.
Tudja az 1 eurós jegyért végül mennyit fizetek.

Eljutni a városba az utolsó próbatétel.
Bár a repülőtértől mindössze 100 kilométer.

Lassan visszafizetem a hitelt amit felvettem,
hogy az 1 eurós utazás költségét kifizessem.

Számolgotok buzgón, s közben a fejemet vakarom.
Mefogadom soha többé nem utazom fapadon.

© **Petika**

Határok

Álmaimnak Földjén nincsenek határok.
Ha elindulok nincs előttem határ.
Az új világra majd ablakot ha tárok
nem látszik többé már semmilyen határ ok.

© **Petika**

u.i.:
Ne legyen többé egy terméken határ ! OK ?

A Lélekcsillag

Berta Lilian meséje alapján

Lélekcsillag fenn az égből
a szeretet tengeréből
tekint le az emberekre
Szépet és jót küld a Földre.

Emberként szeretne élni
éjjel csillagokat nézni.
Bár tudja, ha emberré vált,
elveszíti csillogását.

Vágya, hogy a Földre hulljon
s ott emberként boldoguljon
legyőzte a szorongását
megkezdte hát utazását.

Társainak búcsút intett
emberként így megszületett.
Elfeledte származását,
elvesztette ragyogását.

Nehéz, fájó évek múlva
a szeretet fénye újra
felragyogott benne, s végre
rálelt léte értelmére.

© **Petika**

Elefánt a porcelánboltban

Hol volt, hol nem voltam,
Elefánt a porcelánboltban.
Rakodásra várnak a törött csempék.
Hol volt, hol nem lesz még,
Kiborult a rózsaszín festék.
Hazamentek már az utolsó fecskék.

Egyszer búsan, árván
elaludt a hétfejű sárkány.
Hetek óta nincsen a várban vendég.
Régen, kiskorába'
nem járt iskolába.
A királyfi feldarabolta nemrég.

©Petika

Töredékek és egyebek

(Ide tartozik minden, ami nem tartozik máshova.)

Banális történet

A történet banális.
Kiöntött a kanális,
eltörött a kanál is,
elfogyott a banán is.

© Petika

Jégcsap

Elzárták a jégcsapot
mert szétfagyott.

© Petika

Elefánt

A vízbe lógatja bele
ormányát a szürke ele-
fánt.

© Petika

Van még több is!

Autóvásáron

(Mini eposz)

E Lada
eladó.

Fél óra múlva ...

E Lada
eladva.

© **Petika**

Sírfeliratok

Itt nyugszik Lajoska
Falova laposra taposta.

© **Petika**

Szép az élet! - mondta Ödön,
s feldobta a talpát rögtön.

© **Petika**

Még itt sincs vége!

Fizika

(Ami a tankönyvekből kimaradt)

Azt, hogy a testek
szabadon esnek
megmondta már Newton a fa alatt,
miközben a fején egy daganat
nőtt az almától,
mely ráesett a nagy fáról.

© **Petika**

Kulcskérdés

- A kulcstartón mi az a furcsa?
- Azt hiszem a helyzet kulcsa.

© **Petika**

Szivárvány

Ezzel a címmel több verset is írtam, **mindegyik** vers sorainak **kezdőbetűi** egy-egy lánynevet alkotnak.

Ágnes
Andrea
Anna
Claudia
Edit
Enikő
Erika
Eszter
Erzsi
Éva
Gabriella
Gina
Gyöngyike
Ibolya
Ildikó
Ilona
Irén
Judit

Karolina
Kati
Katika
Lilian
Mária
Marianna
Maura
Mónika
Nóra
Orsi
Rita
Stella
Szilvia
Teri
Viola
Zita
Zsuzsa

©Petika

"És monda Isten Noénak: Ez ama szövetségnek jele, melyet szerettem én közöttem és minden test között, mely a földön van."

1 Mózes 9,17.

Szivárvány

Álmaimban esőcseppek
Gondtalanul cseperegnek
Napsütötte messzi tájon
Ezüstsínű ködben látom
Selymes fényű szivárványom

© Petika

Szivárvány

Aranylóan világító
Napkorong az égen
Drágakőként csillogó
Ragyogó napfényben
Esőcseppek csillognak
A szivárvány szélében

© **Petika**

Szivárvány

A szivárvány az égen
Néha fenn lebeg,
Napfény csillog akkor, s
Az eső csepeg.

©Petika

Szivárvány

Cirógató napsugár

Lágyan ringó felhő

Alattuk a zöld rét

Ugyanott az eső

Delejes ívet húz

Ide az égre

A szivárvány fénye

©Petika

Szivárvány

Ezerszínű szivárvány
Drágakőként ragyog
Itt az eső szemerkél, s
Tündököl a Nap ott.

©Petika

Szivárvány

Esik most az eső apró cseppekben,
Napsugár fényében lágyan, csendesen.
Itt a fény a vízcseppeken megtörik,
Kék ég alján megmutatja színeit,
Ősi jelként emlékeztet mindenkit.

©Petika

Szivárvány

Elindultam hozzád
Ragyogó szivárvány.
Ideértem, és most
Kápráztat
A látvány.

©Petika

Szivárvány

Esőcseppek ezrei
Ragyognak az égen
Izzó napsütésben,
Képek a szivárvány
Aranyló tűzében.

©Petika

Szivárvány

Ezerszínű napsütésben
SZivárvány a kéklő égen,
Távolodó felhők alatt
Esőcseppek hullanak, s
Ragyog fent a fényes Nap.

©Petika

Szivárvány

Ezerszínű sávok
Ragyognak az égen
Záporeső hullik
Sarjad a fű szépen
Idelenn a réten

©Petika

Szivárvány

Évek óta vártam,
Vártam ezt a látványt,
A csillogó szivárványt.

© Petika

Szivárvány

Gondúzó Napsugár
Aranyló fénye
Bársonyos szivárványt
Rajzol az égre
Igéző sávja, mint
Ezernyi tükör
Lángoló fényárban
Lágyan tündököl
A színes égi kör

© **Petika**

Szivárvány

Gomolyog egy felhő
Itt a Nap várja, s
Napfényben csillog
A szivárvány sávja.

©Petika

Szivárvány

Gyöngyöző vízcseppek
Öntözik a földet,
Napsugár fényében
Gyöngyként tündökölnék.
Igéző a látvány:
Kéklő égen fénylő
Ezernyi szivárvány!

© **Petika**

Szivárvány

Ideleñ a földön

Bársonyos Napsugár simogat

Odafenn az égen

Lyukas felhő alatt

A szivárvány lágyan hívogat

©Petika

Szivárvány

Igazgyöngy esőcsepp
Lila napsugár
Derengően fénylő
Igéző látvány
Kavargó fényárban
Óriás szivárvány

© Petika

Szivárvány

Ideleln a földön
Lágyan hull az eső
Odafenn a fényes
Napsugár, s a felhő
Az égen szivárványt sző

©Petika

Szivárvány

Itt az eső hullik, s
Ragyognak a színek.
Ég és föld között
Nézem a fényívet.

©Petika

Szivárvány

Játszik a Napsugár
Ugyanúgy mint régen
Delejes szivárvány
Itt a Napsütésben
Tündököl az égen

©Petika

Szivárvány

Kék ég alatt
A felhők szállnak
Rád vetődnek
Olykor az árnyak
Lágy esőcsepp
Itt van az ágon
Napfény csillan
A szivárványon

©Petika

Szivárvány

Kéklő égen színes sávok,
A szivárvány alatt állok.
Távolban az eső hullik,
Itt a táj napfényben úszik.

©Petika

Szivárvány

Kis virágot simogatnak
Aranyfényű napsugarak
Távolban a hegyeknél,
Itt az eső szemerkél.
Kék ég alján így a felhő
A napfényel szivárványt sző.

©Petika

Szivárvány

Lágyan hulló eső
Illatát érzem
Látom a szivárványt
Itt fenn az égen
Aranyló sávok a
Napnak fényében

© Petika

Szivárvány

Messzi felhők esős árnyán
Átragyog a szép szivárvány
Remegő levegő szárnyán
Ismeretlen fényes képek
Arány napsugárban égnek

© **Petika**

Szivárvány

Mint valami távoli
Arany híd ég s föld között
Ragyog fenn a szivárvány
Itt meg az eső csöpög
A sötét felhő, s a
Napsugár fénye
Nagy szivárványt sző
A kéklő égre

©Petika

Szivárvány

Mint hatalmas neonreklám
Az ég és a föld határán
Ugyanolyan látvány
Ragyogása messze látszik
A napfénnel vígan játszik

©Petika

Szivárvány

Mint valami távoli
Óriás híd ég, s föld között
Napsugárban csillogó
Illatos mező fölött
Kék égen a szivárvány
Arany fénybe öltözött.

© Petika

Szivárvány

Napsugár fényével
Óriás, színes ívet
Rajzol az égre
Az ezernyi vízcsepp.

©Petika

Szivárvány

Odafenn a szivárvány
Ragyog az égen
Sejtelmes félkörét
Igézve nézem

©Petika

Szivárvány

Ragyog fenn az égen a Nap,
Itt az eső hullik.

Távolban a szivárvány

A végtelenbe nyúlik.

©Petika

Szivárvány

Sárgán fénylő napsugár
Tündököl az égen
Esőcseppek ezrei
Locsolnak a réten
Lágy napsütés, csendes eső
A kék égen szivárványt sző

© Petika

Szivárvány

Szivárvány a kéklő égen
Izzó fényű napsütésben,
Lágyan szemerkél az eső
Valahol a messzeségben.
Itt a napfény és a felhő
A kék égen szivárványt sző.

© **Petika**

Szivárvány

Távolban a szivárvány
Ezer színben úszik
Ragyog fenn az öreg Nap, s
Itt az eső hullik.

©Petika

Szivárvány

V
I
t
t
r
a
g
y
o
g
a
N
a
p
O
d
a
f
e
n
n
e
g
y
k
i
s
m
a
d
á
r
L
á
g
y
d
a
l
r
a
f
a
k
a
d
A
s
z
i
v
á
r
v
á
n
y
a
l
a
t
t

©Petika

Szivárvány

Zöld rét fölött süt a Nap

Itt az eső hullik

Távolban a szivárvány

A végtelenbe nyúlik

©Petika

Szivárvány

Zöld mező fölött az égről
Süt le rám az öreg Nap.
Ugyanott egy esőfelhő
Zivatarral riogat,
S az ég alján szivárványt sző
A napsugár és a felhő.

© **Petika**

Kockázati figyelmeztetés

A versek figyelmes elolvasása és átgondolása esetenként megnevettetheti az olvasót, más esetekben azonban elgondolkoztat, felháborít, elszomorít, felvidít, de az is előfordulhat, hogy nem okoz semmiféle érzelmi megnyilvánulást. A szerző ©**Petika** egyik esetben sem vállal felelősséget a következményekért.

A versekben szereplő személyek, események, gondolatok, tárgyak (alanyok, állítmányok) hasonlósága valós személyekhez, eseményekhez, gondolatokhoz, tárgyakhoz (alanyokhoz, állítmányokhoz) kizárólag a véletlen vagy a szerző ©**Petika** műve.

Figyelem! A könyvben több helyen termékmegjelenítés található!

© Szerzői jogok

Ez az e-könyv és tartalma **változtatás nélkül** szabadon másolható és **terjeszthető**. A benne közzétett versek egyenként is terjeszthetők, másolhatók és **felhasználhatók**, de kizárólag a szerző ©**Petika** feltüntetésével. A versek interneten történő közzététele a szerző ©**Petika** feltüntetésével, és a <http://petika.hu> honlapra mutató link alkalmazásával engedélyezett. A versek bármelyikének nyomtatott formában történő felhasználása, terjesztése, közzététele a szerző ©**Petika** feltüntetésével engedélyezett. Ebben az esetben kérek szépen egy tiszteletpéldányt. A versek megzenésítése esetén kérem, hogy a zenész juttassa el nekem az elkészült zeneszámot, és publikálás esetén szövegíróként ©**Petika** legyen feltüntetve.

©**Petika**

Gondolataim 6.1 verzió 2014. december 18.